

10th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ As I have already stated, the matter is engaging the attention of the Government very closely. We are examining all aspects of the matter—compensation and the exact definition of the word ‘ Estate ’ and whether it should be paraphrased or made clear—in order to bring in all these inams. It is only these things which are halting our steps in this direction. Otherwise, we are substantially in agreement with the objects of the Resolution before this House. I think the hon. Member will be satisfied that the Government are not indifferent in this matter. On the other hand, the Government are very vigilant and want to bring in legislation for that purpose. But we want to do it according to the Constitution and according to certain principles we have in view and in a way which could be implemented. That is the difficulty with the Government. Of course, I accept in principle that other inams also should not be left outside the purview of the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. With the assurance that we shall bring in the necessary legislation as early as possible, I request the hon. Member to kindly withdraw his Resolution.”

3-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER :—“ Is the hon. Member withdrawing his Resolution or pressing it? ”

SRI VENUGOPALAKRISHNASAMY :—“ I am pressing it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ This Assembly recommends to the Government that the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, and the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, be amended to the effect that a permanently settled estate shall, for the purposes of the above two Acts, include all the inam lands, within its boundaries.’ ”

The Resolution was lost.

(2) GRANT OF PATTAS TO LANDLESS PEASANTS FOR LANDS
UNAUTHORIZEDLY CULTIVATED.

SRI A. RATNAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move the resolution that stands in my name, viz.—

‘ This Assembly recommends to the Government to grant to landless peasants pattas for any lands which they may have unauthorizedly cultivated and for which penal assessment (sivaoijama) may have been levied from them.’ ”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ I second the Resolution, Sir.”

[10th December 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' This Assembly recommends to the Government to grant to landless peasants pattas for any lands which they may have unauthorizedly cultivated and for which penal assessment (sivai-
jama) may have been levied from them.'

" Now, hon. Members can move their amendments."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move my amendment that stands in my name, viz.—

' Add at the end—

" and to take steps to assign all cultivable waste-lands both with the Government and with private landlords to the landless poor giving preferences to Harijans."

SRI M. PALANIYANDI :—" I also move the same amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move my amendment that stands in my name, viz.—

' Add at the end—

" and also to take suitable steps to lease all remaining poramboke lands including those in the possession of landlords and rich peasants to landless and poor peasants on a permanent basis."

SRI K. P. GOPALAN :—" I second it, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Amendments moved—

' Add at the end—

" and to take steps to assign all cultivable waste-lands both with the Government and with private landlords to the landless poor giving preferences to Harijans."

' Add at the end—

" and also to take suitable steps to lease all remaining poramboke lands including those in the possession of landlords and rich peasants to landless and poor peasants on a permanent basis."

" Now both the Motion and the amendments are before the House for discussion."

3-34
p.m.

SRI A. RATNAM :—" கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உலக வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய தினம் டிசம்பர் 10-வது நாள் ஆகும். 1948-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி மனித உரிமை தினமாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. அதே போல இன்று மனித உரிமை சம்பந்தமாக நான் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது இன்று விவாதத்திற்கு இந்தச் சபையில்

10th December 1954] [Sri A. Ratnam]

வந்திருக்கிறது. அதாவது நிலமற்றவர்கள் சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களில் இப்பொழுது சாகுபடி செய்து அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரும் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

“அரிது, அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், மானிடராய்ப் பிறந்த மக்கள், குறிப்பாக இந்த நாட்டில் முதுகெலும்பு என்று கருதப்படுவரும் விவசாய பெருமக்கள், ஐனத் தொகையில் 90 சத வீதம் உள்ள மக்கள் இன்று வாழ்கிறார்களா, செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். வாழும் பண்பால் வளர்ச்சி பெற்ற மனிதர்கள் இன்று உரிமையோடு வாழ்கின்றார்களா என்றால் கிடையாது. நமது ராஜ்யத்தில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தும் நிலமில்லாமல் மக்கள் வேலையற்றுத் தவிக்கிறார்கள், ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்க வேண்டும்? ஆயிரக் கணக்கான நிலங்களை ஒரு சிலர் கையில் வைத்துக்கொண்டு சுகபோகமாக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள 90 சதவிகிதமுள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் உழைத்து உண்பதற்குத் தயாராயிருக்கும்போது அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் ஏன் வாடி வதங்க வேண்டும்? ஒரு சில மிட்டாதார்கள், மிராசுதார்கள், ஜமீந்தார்கள் விவசாயிகளை அடக்கி ஆண்டுகொண்டு வருகிறார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்துங்கூட கடன் வாங்கி விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்த போதிலுங்கூட, விவசாயிகளுடைய நிலைமை உயராமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தால், அந்தத் திட்டங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படும்? இந்த நாட்டிலேகூட கடன் எழுப்பியும், மின்சார திட்டங்கள் போட்டும் என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு, அவரவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஜாரி செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“இந்த நாட்டிலுள்ள நிலங்களெல்லாம் யாரிடம் அடைப்பட்டுக் கிடக்கின்றன? பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடம் பெருவாரியாக இருக்கின்றன. ஆனால், உண்மையிலேயே யார் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள்தான். அவர்கள்தான் நிலத்தைப் பண்படுத்தி, தண்ணீர் பாய்ச்சி, எருவிட்டு, பயிர் செய்து, உணவு உற்பத்தி செய்துவருகிறார்கள். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த அவர்கள்தான் உழைத்துப் பாடுபடுகிறார்கள். அவர்கள்தான் நாட்டின் உணவுச் செல்வத்தைப் பெருக்குகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பெரு நிலச்சுவாந்தார்களும், இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும்கூட, அவர்களுக்கு இயந்திர சாதனங்களைச் சர்க்கார் கொடுத்து உணவைப் பெருக்க உதவி செய்வது அவசியம் என்றாலும்கூட, கோடிக்கணக்கான விவசாயக் கூலிகள்தான் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான உணவை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் இன்றைக்கு எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்த நோக்கம் ஜமீந்தார்களையோ, பெரு நிலச்சுவாந்தார்களையோ தாக்குவதற்காக அல்ல. அதுவல்ல என்னுடைய நோக்கம். இந்த நாட்டில் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகிறது பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு தங்கள் வாழ்க்கையை ஓரளவுக்காவது நல்ல முறையில் நடத்துவதற்குற்ற முறையில் நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். மற்றவர்களுடைய கையிலிருக்கும் நிலத்தைப் பிடுங்கி நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் இப்பொழுது கூற முன்வரவில்லை. சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக, அதுவும் மக்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமில்லாமல் மக்கள் உழுது பண்படுத்தி, பல வருஷங்களாகப் பயிர் செய்துகொண்டு வந்திருக்கும் தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[Sri A. Ratnam] [10th December 1954]

ஒன்று, இரண்டு அல்லது 10, 15 ஏக்கர் நிலங்கள் வரையில் 10, 20 வருஷமாக அனுபவித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை எப்பொழுது எப்படி அனுபவித்துக்கொண்டு வரமுடிந்தது என்பதைப்பற்றி பார்க்கலாம். யுத்தம் முடிந்த பிறகு ராணுவத்திலிருந்து திரும்பிய மாஜி சிப்பாய்களுக்கு ஆங்கில சர்க்கார் நிலம் வழங்கியிருந்தது. மான்யமாக ஆங்கில சர்க்கார் அவர்களுக்கு வழங்கியும் அவைகள் இன்னும் பட்டா செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. அதைத்தவிர, யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சத்தின் காரணமாக மக்கள் அல்லற்பட்ட காலத்தில், அநேக மக்கள் உணவுப் பெருக்கத்திற்காக தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் உழுது பயிரிட்டு அனுபவித்துவந்திருக்கிறார்கள். காரணமேயல்லாமல் அவர்கள் அதில் போட்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உழைப்பையெல்லாம் அதில் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை அதில் அவர்கள் பல வருஷங்களில் செலவு செய்து அவைகளை அனுபவித்துவருகிறார்கள்.

3-40
p.m.

“பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடப்படாமல் வீணாகிவிட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். எனவே கிராமங்களுக்கு அடுத்துள்ள இந்த நிலங்களை பிற்பட்ட மக்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கும் கொடுத்துத் தவிர அதன் மூலம் விவசாயத்துறையிலும், கல்வித்துறையிலும், பொருளாதாரத்துறையிலும் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ள இந்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு இனத்தின் நலத்திற்காக கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் நன்மைப் பயக்கக்கூடியதாயிருப்பதால் இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கமாட்டார் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். விவசாயிகளுக்கு நிலச்சீர்த் திருத்தம் கொண்டுவருவதற்குச் சொல்லுகிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுது கொண்டுவரப்போகும் தீர்மானத்தில் நிலச் சீர்த் திருத்தமும் அடங்கியிருக்கிறது. நிலச் சீர்த் திருத்தம் அரசாங்கம் கொண்டுவரும்பொழுது கொண்டுவரட்டும். அதற்குள் இந்த நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டு, அதைக் காத்துவந்திருக்கும் இந்த ஏழைமக்களுக்கு பட்டா செய்துக்கொடுத்தலே பெரிய நிலச்சீர்த் திருத்தமாகும். அவர்கள் இன்றைக்கு உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி, குந்த குடிசையின்றி, மழையாலும், வெய்யிலாலும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் இந்த ஏழைமக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தல் வேண்டும்.

“பின்தங்கிய மக்களும், ஹரிஜனமக்களும் பல கோடிக்கணக்கான பேர் கிராமத்தில் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் முன்னேற்றம் அடையமுடியாத நிலையில் அழிந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்னைகள் எவ்வளவோயிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க அரசியலார் ஒரு திட்டத்தையாகிலும் சரிவர நடைமுறையில் செய்து வந்திருக்கிறார்களா? பெரிய பெரிய திட்டங்களுக்காக எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான பணத்தை வாரி இறைக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய நிலர்சுவாந்தாரர்களும், பணக்காரர்களும் மேலும் மேலும் அதிக பணம் சம்பாதிக்கவும், அதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவும் உதவுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் பின்தங்கிய மக்களின் நிலைமை படுமோசமாகிக்கொண்டே போகிறது.

“கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களின் பாடசாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தப் பாடசாலைகளுக்கு நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்படுகின்றன. அப்படியிருந்தும் ஒவ்வொரு பாடசாலையும் கூறையின்றி மழையிலும் வெய்யிலிலும் பிள்ளைகள் வேதனைப்படும்படியான நிலைமையில் இருக்கும். வீடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீடுகளெல்லாம் கூறையின்றி, கால்நடைகள் கூட வசிப்பதற்கு லாயகற்றையிடமாக்கியிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான காரியங்களால் மக்கள் எவ்வாறு முன்னேற்றம் அடைவார்கள். அவர்கள் எல்லாத்துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தானே, அவர்கள் பொருள் வசதியில், கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தானே, அவர்களை உயர்த்திக்கொள்ள

10th December 1954] [Sri A. Ratnam]

முடியும். அவ்வாறின்றி அவர்கள் அழுத்தப்படுகிறார்கள், மிதிக்கப்படுகிறார்கள். எங்கும் உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மை, பாகுபாடுதான் இந்த நாட்டில் வளர்ந்தோங்கி இருக்கிறது. சட்டத்தினால் மக்கள் யாதொரு பயனும் அடையவில்லை. ஜனங்கள் நன்மைக்காகவும், விவசாயிகளின் நன்மைக்காகவும் எல்லா முக்கியமான காரியங்களையும் இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான காரியங்கள் செய்யப்போகுமுன் இந்தச் சபையின்முன் கொண்டுவரும் தீர்மானங்கள் பொதுமக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாயிருக்கிறபடியால் அதை ஒப்புக்கொண்டு அந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்படியாகக் கோருகிறேன். ஏதோ இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்வதுபோல் ஒப்புக்கொண்டு பிறகு அவர்கள் இஷ்டப்படியே ஒரு நாடகம் நடடிப்பதுபோல்தான் செய்வார்கள். எல்லோருக்கும் உபயோகமாகயிருப்பதை அசட்டை செய்யலாகாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Now I fix a time-limit of five minutes.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனை ஒழிந்தால்தான் மனிதன் நிம்மதியாக வாழமுடியும். இன்னும் தீர்க்கவேண்டிய பிரச்சனைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சுகாதாரப் பிரச்சனை, நீட்டுப் பிரச்சனை, அரசியல் பிரச்சனை, நிலப் பிரச்சனை முதலியப் பிரச்சனைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. உணவின் தரத்தை வாரியத்தினால் சரிப்படுத்தி உணவு உற்பத்தியை ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் சரியானபடி உரம் கொடுப்பதில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு உழுது பயிரிடுவதற்கு நிலமும், அதற்கு சரியான உரமும் மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களும் இந்த உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வெய்யிலிலும் மழையிலும் வேலை செய்கிறார்கள், உழைக்கிறார்கள், பிறர்க்கும் உணவு கொடுக்கிறார்கள் ஆனால் அவர்கள் தினந்தோறும் பட்டினிக்கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் சரியான அளவு நிலத்தைக் கொடுத்தால் அவர்களே பயிரிட்டிருக்கொண்டு, உணவு உற்பத்தி செய்து சுகமாக வாழ்வார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் நஞ்செய் நிலங்களிலும், புஞ்செய் நிலங்களிலும் வேலை செய்கிறார்கள். அநேகம் பேர் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டு உழைத்து உழைத்து உளுத்துக்கொண்டே போகிறார்கள். அவர்கள் கூலிகளாக சுகமாக வாழ்ந்து வரவில்லை. அவர்கள் தினம் தினம் இந்த வாழ்க்கைப்பயலிலே சிக்கி செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான பணங்கள் ஒரு சில பணக்காரர்களுக்கோ, ஒரு சமூகத்தாருக்கோ, ஒரு திட்டங்களுக்கோ செலவு செய்கின்றனரோ தவிர, இப்படி பட்டினியால் செத்துக்கொண்டிருக்கும் மக்களைப் பற்றி ஏன் என்று கேட்பார் கிடையாது. இவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, தங்கள் குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலங்கள் ஆகிலும் கொடுத்தால் அவர்கள் ஓரளவுக்கு சுகமாக வாழ்வதற்கு ஏது வாயிருக்கும். மக்களும் சுபீட்சம் அடைவார்கள், அதனால் நாடும் சுபீட்சம் அடையும்.”

“ ஒரு மனிதன் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால் அறிவு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். நல்லறிவு வளர்ச்சியடையவில்லையானால் மக்களும் முன்னேற்றமாட்டார்கள், நாடும் முன்னேற்றாது. இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் ஒரு சில ஏக்கர் நிலங்களைத்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தரிசு நிலங்களைப் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியாக பல வருஷகாலமாக தரிசு நிலங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டுவந்திருக்கும் அவர்களுக்கு சுதந்திரம் அளித்தால் அவர்கள் அதனால் பலன் அடைவார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம்.

[Sri A. Ratnam]

[10th December 1954]

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் 15 ஆண்டுகளுக்குமுன் விழுப்புரம் தாலுகாவில் நடந்த ஒரு சம்பவம் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற மகா யுத்தத்திலே வேலை செய்யும் சிப்பாயாகயிருந்து ஓய்வுப்பெற்ற ஒருவருக்கு மாஜி ராணுவ வீரருக்கு அளிக்கப்படும் நிலம் அளிக்கப்பட்டது. பல வருஷங்களாகியும் அவருக்கு பட்டா செய்துக்கொடுக்கப்படாமலேயே இருந்தது. முனிசிபல் அதிகாரி பல காரணங்களைக் காட்டித் தாமதப்பட்ட மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அளிக்கப்பட்ட நிலங்களை திருப்பி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ நிலங்கள் கறம்பாக இருக்கிறது. தரிசு நிலங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. எவ்வளவோ விவசாயிகள் பல வருஷங்களாக சாகுபடி செய்திருந்தும் கூட அவர்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதே மாதிரியாகத்தான் மாஜி ராணுவ வீரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலங்களும் பல வருஷங்களாக பட்டா செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக ஏழை விவசாயிகளின் நிலைமை நிலவி வருகிறது. அவர்களை ஆடு மாடுபால் நடத்துகிறார்கள். இம்மாதிரியாக ஒரு ஊரில் அல்லது நாடு பூராவும் பாதகம் வீசுவதைப்போலிருக்கிறது. இது உடனடியாக தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சனையாகயிருக்கிறது. முக்கியமாக இந்த நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனை தீரவேண்டும் அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேற்றம் அடையும்.”

3-50
p.m.

SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ரத்தினம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்துப்பேசும்போது புறம்போக்கு நிலங்களை உடனடியாக நிலமில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்படுவதாக சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பதைத் தவிர அம்மாதிரியாகக் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டு வருகிறது என்கின்ற விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இதற்கு முன்பிருந்த சர்க்கார் ஒரு உத்திரவைப் போட்டது. அதாவது புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் உடனடியாகத் தியாகிகளுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு பட்டா செய்யப்படவேண்டுமென்பது அந்த உத்திரவு. நிலமில்லாத ஏழை மக்கள், நிலமில்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலே தியாகிகள் யாராவது இருந்திருந்தால் அவர்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களை வழங்குவதைப்பற்றி எங்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. ஆட்சேபமேயும் கிடையாது. ஆனால் தியாகி என்ற பெயரிலே நாட்டுக்காக சிறிதளவு கூடத் தியாகம் செய்தவர்களுக்கு எல்லாம் நிலம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்திருந்தால் கூட தகராறு இல்லை. நிறைய நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கே தியாகிகள் என்ற பெயரிலே சர்க்காரும் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி மல்ல. எந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏழை ஹரிஜனங்களிடம் இருந்தனவோ, எந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் வேறு நிலமேயற்ற ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடமிருந்தனவோ அவைகளைப் பிடுங்கி அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் போதுமான உதாரணங்களும் கொடுக்க முடியும். நானும் அப்பொழுது காங்கிரஸ் பக்கத்தில் இருந்தேன். ஐ. டி. ராமசாமி தேவருக்கும் கூட இது விஷயம் நன்கு தெரியும். திருச்சியிலே ஜெகந்நாதன் என்பவருக்கு, ஏழை ஹரிஜனங்கள் உழுது பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்த நிலங்களைப் பிடிங்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள், தியாகி என்ற பெயரால். இப்படி எல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்கள் துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே மிக அதிக நில முடையவர்களுக்கு எல்லாம் இம்மாதிரியாக 2 ஏக்கரா, 5 ஏக்கரா என்று கொடுத்திருப்பதால் அவர்களுக்குப் பிரயோஜனமே கிடையாது. அவர்கள் அதை உழுது பயிரிடாமலேயேகூட சில இடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே நிலங்கள் ஏழை ஹரிஜனங்களின் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அதிலே மிக நிறைய உணவுப் பொருள் பயிரிடும்படி யாருடைய அந்த நிலங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் பண்படுத்தியிருப்பார்கள்.

10th December 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

“குறிப்பாக எந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தையாவது உழுது பயிரிட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கிராம கணக்குப்பிள்ளைகளை அண்டுதிரார்கள். கணக்குப்பிள்ளை சரியான சம்பளக்காரன் அல்ல. ஆகவே அவன் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து பணம் வாங்கிக்கொண்டு புறம்போக்கு நிலங்களை உழுது பயிரிட அனுமதி கொடுக்கிறான். ஒரு ஆண்டுக்கோ, இரு ஆண்டு களுக்கோ அவர்கள் கணக்குப்பிள்ளைக்குத் தவறாமல் பணம் கொடுத்து வருகின்ற வரையில் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பயிரிட்டு வரலாம். அந்த ஏழைகள் தங்களுக்கே அந்த நிலங்களை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கோ டெபுடி கலெக்டருக்கோ ஒரு மனு கொடுத்தால் போதும். அல்லது கணக்குப்பிள்ளைக்குப் பணம் கொடுக்க மறுத்தாலும் போதும், ஏன் எனக்குப் பணம் கொடுக்க வில்லை; ஏன் நீ மனுப்போட்டாய்? என்று சொல்லி அந்த நிலத்தை எரிப் புறம்போக்கு, அல்லது ஆற்றுப் புறம்போக்கு என்று ஏதாவது சொல்லி அந்த நிலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்துவிடுவார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் சென்று கேட்டாலும்கூட ஆம், ஆம், கணக்குப் பிள்ளை சொல்வதுதான் சரி, என்று சொல்லிவிடுவார்கள் இதை நன்கு அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

“அரசாங்கத்திற்கே நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் அவற்றிற்குப் பக்கத்திலுள்ள பெருநிலச்சுவாந்தாரங்கள் தங்களுடையன என்று சொல்லி சேர்த்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமில்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லி வருகின்றதே தவிர ஹரிஜனங்கள் ஏமாற்றப்பட்டுத்தான் வருகிறார்கள் என்பதே என்னுடைய கருத்து. ஹரிஜனங்களின் நன்மைக்காக ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம். அதனால் ஒரு சில ஹரிஜன மாணவர்களுக்குத்தான் பயன் ஏற்படுமே தவிர பெருவாரியாக அந்த சமுதாயத்திற்கே நன்மை விளைவிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் நிலமில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டால் அந்த சமுதாயத்தையே பொருளாதாரத்துறையில் ஒரு படி உயரச் செய்துவிட முடியும். அதற்குச் சர்க்கார் தங்களையுடைய நிர்வாக இயந்திரத்தை முக்கிவிட்டால் போதும். ஆனால் சர்க்கார் போடும் எந்த உத்தரவும் சரியான முறையில் அமுலாக்கப் படுவதில்லையென்பதிலிருந்தே அந்த இயந்திரம் சரியாக இயங்குவதில்லை என்பதை நன்கு உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

“என் சட்டசபையிலுள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கேட்டால் தெரியும். எத்தனை மனுக்கள் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வந்தன. அவைகளில் எத்தனை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டன என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் புறம்போக்காகச் சில பகுதிகளில் இருந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. அவைகள் பெரும்பாலும் தரிசாகவே போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த தரிச நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் உழுது பயிரிடுகிறார்கள் என்றார்கள். அவர்களை உதைத்து, அவர்களிடமுள்ள நிலங்களைப் பிடுங்குவதற்காகத்தான் போலீஸ் படை அந்த ஜில்லாவுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர தரிசாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களிடமிருந்து நிலத்தை உழுது பயிரிடுகின்ற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கப்போவதில்லை.

“1946-47-ல் அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது. அதாவது அதற்கு இரட்டை விமோசனம் என்று பெயர். ஒன்று கோயில் நுழைவு; இரண்டு தண்ணீர் எடுப்பு. அப்போது நான் காங்கிரஸ் ஊழியன். ஜாதிமக்கள் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடிய இடத்திற்கு ஹரிஜனங்களை தண்ணீர் எடுக்க அழைத்துச் சென்றபோது உதைபோ, உதையென்று உதைத்தார்கள். அடிப்பட்டு, உதைப்பட்டு கடைசியில் கோர்ட்டுக்குச் சென்றாலும் சட்டம் யாருக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லத்தேவையில்லை. நல்ல பணம் கொடுக்கக்கூடிய அவர்களுக்குத்தான் கோர்ட்டிலேயும் வெற்றிபெற முடிகிறது.

[Sri M. Palaniyandi] [10th December 1954]

“தேர்தலிலே சென்று நாங்கள் வோட்டுக் கேட்கப் போனாலும், ‘அடேய், இவர்களுக்கு வோட்டுப் போடுடா நமக்கு நல்லா உதை வாங்கிக் கொடுப்பாங்கோ,’ என்று கிண்டல் செய்கிறார்கள்.

“உண்மையிலேயே அவர்கள் நிலைமையை நாம் உயர்த்த விரும்பினால் சமூகத்துறையில் அவர்களை உயர்த்த முயல்வதோடு பொருளாதாரத்துறையில் அவர்களை உயர்த்த முதலிலே பாடுபட்டாகவேண்டும். பொருளாதாரத்துறையிலே அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால் சமூகத்துறையிலும் அவர்களுக்குப் பூர்ண விடுதலை கிடைத்துவிடும். ஆகவே தான் நான் சொல்லுகிறேன். தண்ணீர் எடுப்பும், கோயில் நுழைவுப் பிரயோஜனமில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்கு எல்லாம் குறைந்தது இரண்டு ஏக்கரா புறம்போக்கு நிலமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். நிலம் படைத்தவர்களின் சுரண்டலிலிருந்து உடனடியாக இவர்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ ரத்தினத்தின் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, before I speak on the amendment that stands in my name, I shall present a mass petition under Rule 142 of the Assembly Rules.”

“ Sir, this petition is signed by 7,197 peasants of Perambra and Balusseri firkas of Kurumbranad taluk, North Malabar, including Messrs. M. K. Kela and P. K. Karunakaran Nair, representatives of the Kurumbranad Taluk Kisan Sangham.

“ There are more than 24,000 acres of waste land and forest land known as Koothali Estate lying on the sides of the Western Ghats. These lands were formerly owned by Koothali Nair till 1938 and the same used to be leased out to peasants for cultivation.

“ About 6,000 acres of land is reserved as forest and the rest are waste lands under the Revenue department, viz., Collector. The peasants have been continuously requesting the Government to lease out these waste lands for cultivation for the last 12 years. In the year 1947 about 1,500 acres of land was leased out by the Government. Seven thousand one hundred and ninety-seven peasants from Balusseri and Perambra firkas are requesting the Government through the Hon. Legislative Assembly, Madras, to assign or lease out the aforesaid waste land for cultivation. As the agricultural operations have to be commenced by the beginning of January, the petitioners request that they may be assigned the lands without delay. Now, I present the mass petition.

(At this stage the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar presented the mass petition to the Secretary, Madras State Legislature.)

“ Now, I come to the arable and waste lands in Malabar. Just like the proverb, ‘ water, water everywhere but not a drop to drink, ’ though there are 18 lakh acres of arable and waste lands in Malabar alone, yet they have not been leased out for cultivation. In this connexion, I wish to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that a section has been introduced in the Malabar Tenancy Act of 1951 for the purpose of asking private landholders to lease

10th December 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

those lands, failing which the Government have to take over those lands and lease out to the landless peasants. I most seriously ask the question, 'is it not right that the private landholders should lease out those lands?' But they say, 'who are you to ask us to lease out those lands when the Government themselves are not in a position to lease their own lands?'. So, I request the Government to see that the Government *poramboke* lands—600 acres in Mangat paramba, Chirakkal taluk, and 18,000 acres in Koothali Estate are given to poor and landless people. In Muthukad village a number of peasants who have occupied *poramboke* lands are being evicted. There is a proverb in our language which says:

‘ഭിക്ഷുകൊടുക്കുകയില്ല; നായയെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക’

It means, 'you are not only not giving alms to the beggar but also you are setting the dog upon him.' It is a sinful act.

“The resolution moved by hon. Member Sri A. Ratnam envisages the grant of pattas for lands to landless peasants which they may have unauthorizedly cultivated. There are large areas of *poramboke* land available for distribution to landless peasants in my district of Malabar. These lands may be leased to poor peasants. I have to bring to the notice of the Hon. Minister for Harijan Welfare that lands in Malabar are not being assigned to poor Harijan peasants on a permanent basis and that they are being leased only for a period of one year. On the other hand, rich *janmis*, rich peasants and influential landlords are able to get lands leased in their favour from the Government. In Waynaad taluk, Nanmeni village (Cherumad hills), one Pulayan Palliyar has constructed a house in Survey No. 1060/1-R. The Government have served a notice on him that he should hand over the land to the Government failing which he will be prosecuted. In another case, in Kannadiparamba village in Chirakkal taluk, 82 Harijans have requested the Government to assign to them the *poramboke* lands belonging to the Government which have since been leased to rich people. The Hon. Minister for Harijan Welfare was telling the House that there was no land available in Malabar for allotment to Harijans. I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that lands belonging to Government in Malabar district are being assigned to rich peasants and landlords. In Narath village one Karthiyayini, a Harijan woman, was enjoying certain lands leased out to her by the Government, from 1942 to 1950. In 1950, the Government cancelled the lease of those lands to Karthiyayini and handed over them to one K. V. Kader. She appealed to the Collector but was informed by the latter that the lease of lands was cancelled because she had violated the conditions of lease. But, actually, there has been no violation of the conditions of the lease. In another instance, the lands which were in the possession of Harijans were taken away from them and leased to rich people. As the time at my disposal is very little, I do not wish to catalogue all such instances. The Government should conduct an enquiry whether cultivable lands belonging to the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [10th December 1954]

Government are available for assignment to Harijans in the villages of Chelleri, Kolacherri, Narathu, Kannadiparamba, etc., and whether in certain cases lands which have once been assigned to Harijans were taken away from them and given on lease to rich landlords. There are large extents of land belonging to the Government available in Malabar district for distribution, as envisaged in the petition presented by me. I request the Government to take action immediately. My submission is that the Government do not take these things seriously. They do not take proper steps to see that these lands are leased in favour of poor peasants for cultivation. If this is not done, the situation will become very serious. I request the Government to look into this matter and see that the problem is solved."

4-05
p.m.

*SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரத்னம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகின்றேன். 1942-43-லே ஆரம்பித்து 1949 வரையிலே 292,501 ஏக்கரா நிலங்கள் இலவசமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 1 கோடியே 14 லட்சம் ஏக்கராவிற்கு மேல் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. 1949-ம் வருஷத்திலே சர்க்காரின் 1949-ம் ஆண்டு ஜூன் 1-ம் தேதிய 1625-வது உத்தரவிலே சென்னை ராஜ்யத்திலே எங்கெங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் நிலத்தை 10 வருஷங்களுக்குமேல் உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறார்களோ, அந்த நிலங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த உத்திரவு எட்டளவில் இருந்து வருகிறதே ஒழிய, அதைச் செயல் முறையில் இதுவரை நடத்தவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் கூறவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதோடு கூட இந்த சபையிலேயே சென்ற ஆண்டிலும் இதுபோன்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இதுவரையில் நடைமுறையில் ஒன்றும் நடைபெறவே இல்லை. இது எப்படி இருக்கிற தென்றால் இரண்டு நாட்களுக்கு மன்னர் சபையின் முன் சர்க்காரின் உத்தரவுகள் பிணமி உத்தரவுகளாக இருக்கிறது என்று ஒரு நண்பர் கூறினாரே அந்த முறையில்தான் இருக்கிறது. அதாவது 1952-வது ஆண்டிலே, பிற்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் இலவசக் கல்விச் சலுகை வழங்கவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருந்தும் நாள்து வரையில் சலுகை வழங்கும்படி மட்டுமே ஜி.ஓ. இருந்து வருகிறதே தவிர சம்பள சலுகைகள் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. சர்க்காரினுடைய சட்டங்களெல்லாம் வெளும் எட்டளவில் நின்று விடுகின்றன. அவை நடைமுறையில் வராமல் நின்று விடுகின்றன. சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏராளமான பணத்தைச் செலவிடுவதாகக் கூறுகின்றார்கள். அவர்களுடைய அந்த நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுகின்றேன். இருந்தாலும் அவர்கள் இந்த ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுகின்றதா என்பதை அவர்கள் கவனிப்பதும் அவர்களுக்கு முக்கிய கடமையல்லவா? தரிசு நிலங்களையாவது அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனே தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு திட்ட வட்டமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று நல்ல முறையிலே ஒரு உத்திரவை சர்க்கார் போட வேண்டும்.

“தனி நபர்களிடத்திலுள்ள நிலங்களிலும், கோவில்களைச் சார்ந்த நிலங்களிலும், தரிசாக்க் கிடக்கும் நிலங்களிலும் பல வருஷங்களாக வசிக்கக்கொண்டு வரும் ஏழை ஹரிஜனங்களை யெல்லாம் இப்பொழுது அங்குள்ளவர்கள் வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டிலுமல்லாமல் அவர்களிடத்திலே வரியையும் ‘வசூலித்துக்கொண்டு’ வருகிறார்கள். இத்தகைய கஷ்டங்களையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. இதைச் சர்க்கார் தங்களுடைய ஒரு முக்கியமான கொள்கையாகக்

UNAUTHORIZEDLY CULTIVATED

10th December 1954] [Sri A. Veloo]

கொண்டு, அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் தரிசு நிலங்களை இனாமாக வழங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-08
p.m.

[10th December 1954

4-13
p.m.

p.m.

அங்கத்தினர் ரதனம் கொண்டுவந்திருக்கும் 'தீர்மானம்', ஏற்கனவே அனுபவித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய தரிசு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களைச் சட்ட விரோதமாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லிப் பழிவாங்குவதைத் தடுப்பதற்காகவும், அதையொட்டி மீதி இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்றும் சொல்லக்கூடிய திருத்தங்களை ஆதரிக்கிறேன். இதிலே பெரிய வாதப் பிரதிவாத விஷயம் ஒன்றும் கிடையாது. 1942-43-ம் வருஷத்திலே யுத்த நெருக்கடியின் காரணமாக பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலத்திலே இந்த நிலங்கள் எல்லாம் ஐந்து வருஷ குத்தகைக்கு என்று சொல்லி ஏழைகளுக்கு விடப்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். அம்மாதிரி விடப்பட்ட நிலங்களெல்லாம் இப்போது மீண்டும் பிடுங்கப்பட்டு வருகிறதென்றும், அதையல்லாது ஆங்காங்குள்ள கணக்குப்பின்னா தயவில் சில புறம்போக்கு நிலத்தை சாகுபடி செய்தவர்களிடமிருந்தும் பிடுங்கப்பட்டு வருகிறது. எந்த விதமான நிலமாக இருந்தாலும் விளைவில் ஒரு பகுதியாவது கணக்குப்பின்னாக்கு லஞ்சமாக கொடுக்காவிட்டால், அவர்கள் மீது 'பி மெமோ' கொடுத்து அந்த நிலங்களை யெல்லாம் மீண்டும் பிடுங்கிக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வகையில்தான் தரிசு நிலங்கள் சட்டவிரோதமாக சாகுபடியில் இருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அனுபவத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் சாதாரண விவசாயிகள் தாங்களாகவே தரிசு நிலங்கள் என்று எதையும் கண்டுபிடித்து அதைப்போய் சாகுபடி செய்ததாகத் தெரியவராது. நிலமில்லா விவசாயிகள் வீணாகக் கிடக்கும் நிலங்களில் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்றால் நாட்டை ஒரு நாளும் பாதிக்காது. நாட்டை வாழ்க்கைத்தான் செய்யும். அவர்களுக்கும் வருமானம் வரும்; வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும். தேசப் பொருளாதாரம் ஓரளவுக்காவது கணிசமாக உயரும். சும்மா கிடக்கும் நிலங்களில் நிலமில்லா விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வது நாட்டுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நல்லதோர் முறையில் உதவி செய்வதாக ஆகுமெதவிர, அது தவறாகாது. இம்மாதிரி தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்றால், அது சட்டத்திற்கு விரோதம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. உண்மையிலேயே அந்த நிலம் அரசாங்கத்திற்குப் பயன்பட்டு வந்தது, அல்லது அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக் கொள்ள முடியும். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்திலிருந்து ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டுவந்தது என்று சொன்னால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலத்தில் யாராவது பிரவேசித்தால் அது சட்ட விரோதமாகும். அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், தரிசாக, சர்க்காருடைய உபயோகத்தில் இல்லாத நிலத்தில் ஏழை நிலமல்லாத விவசாயிகள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள் என்றால் அது எப்படிச் சட்டவிரோதமாகும்? வெறும் சட்டத்தை மாதிரி வைத்துக்கொண்டு இதை வாதிக்கக்கூடாது. பிறருக்குத் தொந்தரவு இல்லாத வகையில் பயிரிட்டுவரும் நிலங்களை அவர்கள் பயிரிடக்கூடாதென்று சொன்னால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? ஏழை மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் தான் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அப்படியிருந்தால்தான் அவர்கள் என்றென்றும் அடிமன்களாக இருப்பார்கள், அவர்களை செல்வாக்குள்ளவர்கள் என்றென்றும் அடக்கி ஆண்டுகொண்டிருக்கலாம். நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு அதிக கிராக்கி ஏற்பட்டுவிடும், அப்பொழுது நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களைக் பயிரிடுவதற்கு அதிக கிராக்கி இருக்காது என்ற எண்ணத்தில்தான் நிலப்பிரபுக்கள் தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதை எதிர்க்கிறார்களே

10th December 1954] [Sri C. Kandasamy]

தவிர வேறென்றுமில்லை. சுமமா இருக்கும் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அதனால் நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படுமேதவிர யாருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது.

“சென்ற மூன்று வருஷ காலமாக பலவித சந்தர்ப்பங்களில் ஏழை மக்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அனாவசியமாக தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் அது ரொம்பத் தவறு என்று எடுத்துக்காட்டியும்கூட, இந்த மந்திரி சபையானது ஆவன செய்வதற்கு முன்வரவில்லை. இருபது வருஷ காலமாகக்கூட சாகுபடி செய்துகொண்டு வந்திருக்கும் மக்களிடமிருந்து திடீரென்று நிலத்தைப் பிடுங்கிவிட்டால், அவர்கள் நிலை என்னவாகும்? எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய வாழ்வை இது பாதிக்கும் என்பதையெல்லாம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது விஷயமாக சென்ற பல வருஷங்களாக கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

“பிரிவினையாவதற்கு முந்தியுள்ள சென்னை ராஜ்யத்தில் இரண்டு கோடி ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது 40 அல்லது 45 லட்சம் ஏக்கர்கள் வரை இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அவ்வளவு நிலங்கள் இருப்பதோடு, அவைகளை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்து சாகுபடி செய்ய ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமல்லவா? நிலச் சீர்திருத்தம், சாகுபடியாளருக்கு குத்தகைக்குறைப்பு போன்ற பலவிதமான பிரச்சனைகளெல்லாம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இவைகளையெல்லாம் திடீரென்று செய்து விடமுடியாது என்று சொல்லலாம். ஆனால், இப்படிப்பட்ட தரிசு நிலங்களுையாவது வெகு சீக்கிரத்தில் நிலமில்லா விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், அதன் மூலமாக மக்களுடைய மனோபாவத்தில் மாறுதல் ஏற்படும். சமூகத்தில் தங்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறதென்ற நிலைமை ஏற்படும். இதில் என்ன ஆட்சேபணை? இதில் என்ன சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அடிப்படையான காரணம் என்னவென்று கேட்டால் கிராமங்களில் ஆண்டுகொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு நிலமில்லாதவர்களுக்கு தரிசு நிலங்கள் கிடைக்காமல் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நிலம் கிடைத்துவிட்டால் தங்களிடம் வேலை செய்வதற்கு முன் போல் ஆட்கள் வரமாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்திலும், தங்களுடைய குத்தகை வருமானம் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற எண்ணத்திலும் நிலப்பிரபுக்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்கு உடந்தையாக அரசாங்கமும் இருந்துவருகிறது. இது ஒரு சர்வசாதாரண பிரச்சனை. நிலமற்றவர்களுக்கு, குறிப்பாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு தரிசு நிலங்களை வழங்கி அவர்களுக்கு அதை பட்டா செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து தங்களுடைய வாழ்க்கையையும் ஒருவிதமாக நடத்திக்கொண்டு, நாட்டில் உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்குவதற்கு முடியும். இன்றைய நிலைமையில் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு இப்படிச் செய்வதுதான் நியாயம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இன்றைய தினம் நிலப்பிரபுக்களில் எவ்வளவு பேர்கள் unauthorized occupation என்ற முறையில் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான உதாரணங்களை நான் கொடுக்கமுடியும். ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை சொந்தமாக அடைய ஒரு நிலப்பிரபுவானவர் அதே கிராமத்தில் உள்ள 20 அல்லது 30 ஏக்கர் வரையில் புறம்போக்கு நிலங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார் என்றால் அதற்கு கணக்குப்பிள்ளை கூட உடந்தையாக இருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், அதைப்பற்றி கேள்வி ஒன்றும் கிடையாது. அதே சமயத்தில் ஏழை ஒருவன் 100 குழி, 200 குழி, ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை சீர்திருத்தி, கிராம உத்தியோகஸ்தரின் அனுமதி பெற்று, லஞ்சம் கொடுத்து, சாகுபடி செய்துவந்து, இரண்டு வருஷம் கழித்து

[Sri C. Kandasamy] [10th December 1954]

அவனுடைய தலையில் கல்லீப் போடுகிற மாதிரி அந்த நிலம் அவனிடமிருந்து பிடுங்கப்படுகிறதென்றால், அது சரியா, அது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். அது அவனுடைய வாழ்வைக் குலைக்கக்கூடிய காரியம் அல்லவா என்று நான் கேட்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான உதாரணங்கள் நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். புறம்போக்கு நிலங்களை நிலப்பிரபுக்கள் ஏக போகமாக அனுபவித்துக்கொண்டிருக்க அவைகளுக்கு 'பி' மெமோ கொடுப்பது கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு சக்தியும் செல்வாக்கும் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் தீர ஆலோசனை செய்து கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு சிறிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து 5 அல்லது 10 வருஷ காலமாக கஷ்டப்பட்டு சாகுபடி செய்துவரும் நிலத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட ஏக்கருக்கு உபப்டிருந்தால், அதை அவர்களுக்கு உடனே பட்டா செய்துகொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இம்மாதிரியான ஒரு சிறிய சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் கூட இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி மக்களின் மனோபாவம் மாறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதாவது இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய சட்டத்தைக்கொண்டு வாருங்கள் என்று சர்க்காருக்குப் பலகாலமாகச் சொல்லிவருகிறோம். ஆனால், அவர்கள் ஏதாவது சாக்குப்போக்கு சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதுவரையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு சட்டத்தைக் கொண்டுவராததைப்பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது.

“எழை விவசாயிகள், நிலமற்றவர்கள், ஏன் தரிசு நிலங்களைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். யுத்தத்திற்குச் சென்று திரும்பினவர்கள் தங்களுடைய கையில் இருக்கும் தொகையை மூல தனமாகப் போட்டு, தரிசு நிலங்களைப் பயிரிட்டு வாழ்க்கை நடத்திவந்தார்கள். மேலும் யுத்தத்திற்குப் பிறகு வீலவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்த சமயத்தில், நிலமில்லாதவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களைச் செப்பனீட்டு சாகுபடி செய்துவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அவரவர்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுப்பதுதான் நியாயம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தரிசு நிலங்கள் விநியோகம் சம்பந்தமாக சீக்கிரமாக சர்க்கார் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால் அதற்கு எந்த விதமான எதிர்ப்பும் இந்தச் சபையில் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் உடனடியாக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-20
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I have stated many a time on the floor of this House quite clearly the policy of the Government with regard to the assignment of lands to the landless poor. The Government have given top priority in the matter of this assignment of lands to the landless poor. But, hon. Members still are harping on the old policy and bringing that again and again and ask why such lands were given to political sufferers. I say that is a closed chapter; and why should we reopen that on every occasion? The hon. Member Mr. Palaniyandi said that very fertile lands have been taken away from the poor and given to political sufferers. Well, all those things happened in the past and Government have done everything in whatever way they could to retrieve that position. Only in cases where legally we could not interfere we have not interfered. But where we could interfere we have interfered and cancelled all pending cases of assigning lands to the political sufferers. Therefore, Sir, hon. Members need not bring in that charge again and again that land is being given to political

10th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

sufferers. Government took a very bold step in stopping that and with that they even earned a certain amount of unpopularity, but Government did not mind that; they boldly said 'No' to the objectors and ordered that lands should be given to the landless poor and not to the rich and landed people. That rests there.

"Now, in assigning lands, Government have to look into the general and communal interests also. Any land that could be given to the poor, the Government are prepared to give and are giving. But the trouble comes when a particular claimant or applicant wants a particular plot. He wants that particular land because that may be near his hutment or it may have some extra facilities; what is the nature of the land he wants? He wants a land on the foreshore of a tank. Why does he want that? Because, flow of water will be easy, the land will be fertile and reclamation easier and better. If that is assigned, what is the result? When freshes come or when there is heavy rain, the hard soil is loosened and all the mud and soil comes and deposits into the tank and the tank is silted. Now it is a job for us to cope with this difficulty. So, that is the objection for assigning foreshore of tanks in porambokes.

"Again, communal lands are intended for the common purposes of the villagers as thrashing floor, grazing ground, etc. How can such lands be given to the applicants? The applicant wants that land because of particular reasons of his own. He wants the land near his house. The only objection to give unauthorised land is that it affects the general interests of the community in the village because it is the thrashing floor or the grazing ground. What does the Resolution say? The Resolution says 'give that land' to the landless. There are amendments to the Resolution. But the Resolution as it stands cannot be accepted, because it says that such unauthorised lands—the tank porambokes, the thrashing floor or grazing ground of the village—should be given. No Government which has the larger interests of the people at heart can accept this Resolution. By accepting it, it will be doing an injustice to the whole community while placating one or two individuals who want this particular land.

"Now Government have got a scheme and they want to implement it very quickly. I think it was in the year 1953—they have ordered the appointment of extra staff for going into the question of assignment of lands. They have allotted extra staff for about nine or ten districts such as North Arcot, Tanjore and Madurai except two or three districts where also when there is need, the extra staff will be given. Recently, in Salem District where there are thousands of acres, Government wanted to assign those lands as quickly as possible. They have also fixed a target to assign them by the 31st January 1955, because there is so much clamour and hunger for land. We have also allotted extra staff of 8 Tahsildars, about 20 chainmen, about 10 or 12 Revenue Inspectors with the necessary peons, etc.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th December 1954]

"All this will clearly show that the Government are implementing their policy and they are doing it quickly. But this top priority in assigning lands to the landless poor, this accelerating the work has been in force only for the last two or two and a half years. To know the result of that, it will take some time. In this work, the land must be measured, allotted to each man at five acres per individual and so many other things have to be done. So all that takes time, though we are doing whatever is possible to quicken it. Still, the result is not very perceptible or spectacular. It looks as though it takes time, but after two or three years, hon. Members, if they happen to be in this House then, will say, 'Oh, what the Revenue Minister said is quite true. What he said has been achieved.' But, hon. Members do not believe me now. We cannot see the result now. So, in my own interest, I wish that such of the members as are now here in this House should be returned to the next Assembly, so that they may know what I have said to-day.

"Now with regard to the other lands which the hon. Member Sri Narayanan Nambiar mentioned. As for the Koothali Estate and other places, well, they are outside the scope of the Resolution. But still, I will refer to them also, as they have been brought in here as amendments to the Resolution."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"On a point of clarification, Sir. Koothali Estate was a private land having escheated to Government. I want a clear statement (1) whether it is not cultivable land in the actual possession of Government and (2) as Government have taken power under section 52 of the Malabar Tenancy Act to direct the lease of waste lands or otherwise compulsorily to lease themselves, has a cent of land yet been granted like that under those powers. On these two points a clear statement of policy will be welcome and relieving."

4-30
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Malabar affairs require special treatment because everything in Malabar is special. I want some time to go into the question and see under what circumstances the Kuthali Nayar Estate has been taken over. If the Government have any power to assign lands in this estate to the landless people, I will certainly look into the matter and see that they are given only to the poor people and not to the rich people.

"With regard to leases and other things, Mr. Nambiar complained that lands covered by leases had been taken away and given to rich people. The question of leasing lands is different. Sometimes they are leased by public auction if the extent is large and sometimes by negotiation. The man who pays the highest amount gets the lease. Apart from these, the Government are willing to give even valuable lands to the landless poor, free of cost because in all cases, we cannot expect them to have the wherewithal to pay large sums of money and take up lands. In such

10th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

cases, the market value that is demanded is permitted to be paid in easy instalments of ten or fifteen or even twenty. Even if they cannot pay these instalments, Collectors can give away these lands free of cost. In all such ways, the Government are trying to do their very best in assigning lands at their disposal to the landless poor, including Harijans. Therefore, there is no case for levelling the charge against the Government that they are not doing anything to implement their policy of assignment of lands to the poor. The new policy was formulated only recently and naturally it will take some time for Members to know the benefits to the poor of such policy."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Persons, who have already constructed huts and live on some of the Government lands, are being evicted and will also be evicted."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" They will not be evicted if it is unobjectionable. Suppose such constructions encroach on the road margin, it is objectionable. If the hon. Member brings to my notice specific cases of unjust evictions, I will certainly have them looked into."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I want to make my position clear so that the Hon. the Minister may be able to tell the House what the stand of the Government is on this issue. The Kuthali estate belonged to a private janmi and because that janmi had no heirs, the estate was escheated to Government. The ownership of the estate completely vests in the Government and what has the land-owner done now? Government filed suits in courts to set aside leases. The cultivators have built tenements on the lands which are even hundred years old. On the technical plea that the intermediary's right is invalid, the Government are trying to evict people who have been really cultivating the lands for years and years and who have improved the lands by putting up tenements. In spite of this, the Government are trying to evict them. This is most unrighteous and immoral whatever be the nice legality of the situation. If this is their conduct, how are they going to ask private land-owners to give their lands to the landless cultivating tenants? Are they for moral conduct or immoral conduct? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Kuthali Nayar's estate was the subject-matter of litigation in a civil court till recently. The hon. Member knows it, but still he wants to throw mud on the Government that their conduct is not moral. The court has given its decision and now we have to take a policy decision in the matter. Before we take a decision, simply accusing us that we are immoral and the like will not pay and will not improve matters a little. We have to sit down and take a decision—such as, how far the forests have to be protected, to what extent cultivable lands should be handed over to the cultivators,

[Sri C. Subramaniam] [10th December 1954]

etc. Litigation has just now come to an end and the hon. Member need not have been so very impatient and cast aspersions on the Government. That will not serve any purpose."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I wish just to explain myself with reference to the expression used by the Leader of the House that I have cast aspersions on the Government. The only point is that the Government want time to take a decision. Meanwhile, execution proceedings go on and police aid is sought to bundle out existing people. There is hardly time for these people to make an appeal to the Government. If these things are stopped, it would be all right."

* SRI C. H. KANARAN :—" For ten years, these people have been living in the Kuthali estate. There are 32 families and there are some gardens also there—some 7,000 coconut trees bearing fruits and good pepper gardens. These people are evicted without reason."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I shall look into the question. I may now tell the House—probably I shall be expressing my ignorance—that I had a different impression about this estate. I thought that the Kuthali Nayar's estate was an inam given away for dancing. (Laughter.) When such is the idea I hold about this estate, how can I say anything pertinent to the discussion about it now? Therefore, I wanted time to examine the question and I assure the House that I shall do the right thing by the ryots.

" I have already made the policy of the Government clear in the matter of assignment of lands. It will really take some time for the people to realise the benefits of this policy. I want hon. Members to go with the impression that they cannot get a better champion of the cause of the landless poor than the present Revenue Minister." (Laughter.)

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, if the Government guarantee that lands in the Kuthali estate at least will be distributed to the landless poor—because it is a big issue in Malabar and peasants are looking to the Government for a solution of this problem—I shall withdraw my amendment. If the Government themselves cannot do it, how can they expect others to follow this policy? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already said that the question of Kuthali Nayar's estate is under the active consideration of the Government. Certainly we shall take a decision very soon."

SRI C. H. KANARAN :—" I withdraw my amendment."

The amendment was by leave of the House withdrawn.

10th December 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" Now I shall put Mr. Palaniyandi's amendment to vote. The question is—

'Add at the end—

" and to take steps to assign all cultivable waste lands both with the Government and with private landlords to the landless poor giving preference to Harijans." "

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—" Does Mr. Narayanan Nambiar withdraw his amendment or press it? "

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My amendment is intended to put the resolution in order. Therefore, the necessity for withdrawal does not arise."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'Add at the end—

" and also to take suitable steps to lease all remaining poramboke lands including those in the possession of landlords and rich peasants to landless and poor peasants on a permanent basis." "

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—" I shall put the main Resolution to vote. The question is—

' This Assembly recommends to the Government to grant to landless peasants pattas for any lands which they may have unauthorizedly cultivated and for which penal assessment (sivaoi-jama) may have been levied from them.' "

The motion was lost.

(3) DECLARATION OF THE BIRTH-DAY OF SREE NARAYANA
GURU DEV AS A PUBLIC HOLIDAY.

* SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' This Assembly recommends to the Government to declare the birth-day of Sree Narayana Guru Dev a public holiday throughout the Madras State.' "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I second the motion, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Resolution moved—

' That this Assembly recommends to the Government to declare the birth-day of Sree Narayana Guru Dev a public holiday throughout the Madras State.' "

4-40
p.m.